

ac efferus hostis cum valido exercitu, ingentibus, tum equestribus, tum pedestribus copiis, vehementiori, insuetoque impetu Pannonias aggressus, Albam Græcam totius regni arcem, olim eorundem trophæis hostium decoratam oppugnet? quam si, quod maxime veremur, in suam potestatem redegerit; quid erit impedimento, quominus hoc præpotenti præsidio, veluti quodam firmissimo aggere, comminuto, non undique rapidissimi torrentis more, minaci impetu furens cuncta dejiciat, atque prosternat? Tunc vos ad Forijulii, Dalmatiæ, Epyri, aliasque provincias animum convertere necesse erit; munire oppida, urbes validioribus præsiidiis firmare, immensos prope sumptus subire, de quibus dum Pannoniæ stant, dum viget Hungaricum regnum, vobis ne cogitare quidem necesse est. Quid? quod accessione hac fortior effectus hostis vires maritimas augebit, classes triremium numero majores ex Helleponti faucibus educet, ac Respublica vestra ancipiti terrestri, maritimoque imperio tutando distenta, debilior ad hostium incursus perferendos fiet? Hæc, ut afflicto regno, dum fieri potest, dum tempus est, dum finit occasio, subveniatis, summopere hortantur. Non exercitus deposcit Ludovicus, non classes, non bellicos apparatus; novit belli faces rursus in Italia arsuras, novit classibus vobis ad maritimas oras, provinciasque vestras tutandas opus esse. Auri tantum, argentique vim flagitat, quæ in usus rei militaris, in defendendis urbibus, in alendo exercitu erogari queat. Res nostræ eo deductæ sunt, Patres, ut si inutili cunctatione prolatando tempus teritur, in aperto periculo versemur: cogemur enim (quod vix præ lacrimis effari queo) nisi per summam ignaviam, ac dedecus ultro captivitatem subire velimus, nullius rei ratione habita, cum hoste dimicare; non eventus Albæ Græcæ terrebit, non incertus exitus retinebit, non si ante oculos mors obversetur, consilia immutabimus; eo enim reducti sumus, iis angustiis premimur, ut vel invitis, aut cum hoste pugnandum, fortunæque alea subeunda sit, aut ab iis pacis leges accipiendæ, qui sæpius a gente Hungarica pulsî, ac turpiter victi sint; quorum altero nil indignius, aut fœdus; altero nil acerbius, aut durius esse potest. Quo igitur major adven-tantis periculi metus, debilior rerum Pannonicarum status, quo magis extimescenda cludes imminet, quæ ad vos usque,